

Why Should We Want Mashiach Now?

I. Eliyahu HaNavi

1. מלאכי - פרק ג

(כג) הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
(כד) וְהָשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בְּנֵים וְלֵב בְּנֵים עַל אָבוֹתָם פֶּן אָבוֹא וְהִפִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חָרָם:

2. מלבי"ם (שם)

והוא ישיב את כל העולם בתשובה, עד שהבנים שהודחו מתורת אבותיהם ישיב לב הבנים אל אבותיהם לחזור אל הדת ותורת אבותם, ועי"כ ישיב לב אבות על בנים

3. משנה ברורה - סימן תפ ס"ק י

ונוהגין באלו מדינות למזוג כוס אחד יותר מהמסובין וקורין אותו כוס של אליהו הנביא לרמז שאנו מאמינים שכשם שגאלנו הש"י ממצרים הוא יגאלנו עוד וישלח לנו את אליהו לבשרנו:

4. מסכת עירובין דף מג עמוד א

תא שמע: הריני נזיר ביום שכן דוד בא - מותר לשתות יין בשבתות ובימים טובים, ואסור לשתות יין כל ימות החול. אי אמרת בשלמא יש תחומין - היינו דבשבתות ובימים טובים מותר. אלא אי אמרת אין תחומין, בשבתות ובימים טובים אמאי מותר? - שאני התם, דאמר קרא הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגו', והא לא אתא אליהו מאתמול... כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח... לפשוט מינה דאין תחומין, דאי יש תחומין - בחד בשבא לישתרי, דלא אתא אליהו בשבת! - האי תנא ספוקי מספקא ליה אי יש תחומין או אין תחומין, ולחומרא.

5. טור - אורח חיים סימן רצה

ורגילין להזכיר אליהו הנביא לפי שהוא עתיד לבשר הגאולה ואיתא בעירובין (מג ב) מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי י"ט וע"כ אנו מתפללין כיון שעבר השבת ויכול לבא שיבא ויבשרנו

II. Mashiach

6. פירוש המשנה לרמב"ם - מסכת סנהדרין פרק י משנה א

והמשיח ימות וימלוך בנו ובן בנו וכבר ביאר ה' את מותו אמר לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט וכו'. ותמיד מלכותו זמן רב מאד, וגם יארכו חיי בני אדם, כי בהעדר הדאגות והצרות יארכו החיים

7. מסכת סנהדרין דף צח עמוד ב

מה שמו? דבי רבי שילא אמרי: שילה שמו, שנאמר עד כי יבא שילה. דבי רבי ינאי אמרי: ינון שמו, שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו. דבי רבי חנינה אמר: חנינה שמו, שנאמר אשר לא אתן לכם חנינה. ויש אומרים מנחם בן חזקיה שמו, שנאמר כי רחוק ממני מנחם משיב נפשי.

8. רש"י (שם)

ינון שמו - כמו ינאי, כל אחד היה דורש אחר שמו.

9. רמב"ם - הלכות מלכים פרק יא הלכה א, ד

[א] המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה...

[ד] וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום.

III. What Not To Look Forward To

10. מסכת ברכות דף לד עמוד ב

דאמר שמואל: אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד, שנאמר: וכי לא יחדל אביון מקרב הארץ.

11. תוספות - מסכת שבת דף סג עמוד א

אע"ג דהשתא אין ירושלים ואין בהמ"ק ואילו לימות המשיח יהיה הכל בנוי צ"ל דהאי אין בין לאו דוקא.

12. רמב"ם - הלכות מלכים פרק יב הלכה א-ב

[א] אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חידוש במעשה בראשית, אלא עולם כמנהגו נוהג

[ב] וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו, שדברים שתומין הן אצל הנביאים, גם החכמים אין להם קבלה בדברים אלו, אלא לפי הכרע הפסוקים, ולפיכך יש להם מחלוקת בדברים אלו, ועל כל פנים אין סדור הויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת, ולעולם לא יתעסק אדם בדברי ההגדות, ולא יאריך במדרשות האמורים בענינים אלו וכיוצא בהן, ולא ישימם עיקר, שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה.

13. מסכת סנהדרין דף צז עמוד א

כי הא דרבי זירא, כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה, אמר להו: במטותא, בעינא מנייכו לא תרחקוה. דתנינא: שלשה באין בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, ועקרב.

IV. Any Day Now...

14. פירוש המשנה לרמב"ם - מסכת סנהדרין הקדמה לפרק חלק

והיסוד השנים עשר ימות המשיח, והוא להאמין ולאמת שיבא ואין לומר שנתאחר אם יתמהמה חכה לו, ואין לקבוע לו זמן, ולא לפרש את המקראות כדי להוציא מהן זמן בואו, אמרו חכמים תפוח דעתן של מחשבי קצין. ולהאמין בו מן הגדולה והאהבה ולהתפלל לבואו בהתאם למה שנאמר בו על ידי כל נביא, ממשעה ועד מלאכי. ומי שנסתפק בו או זלזל בענינו הרי זה מכחיש את התורה שהבטיחה בו בפירוש בפרשת בלעם ואתם נצבים. ומכלל היסוד הזה שאין מלך לישראל אלא מדוד ומזרע שלמה דוקא. וכל החולק בענין המשפחה הזו הרי זה כפר בה' ובדברי נביאיו.

15. מסכת סנהדרין דף צח עמוד א

אמר רבי אלכסנדר: רבי יהושע בן לוי רמי, כתיב בעתה, וכתוב, אחישנה! זכו - אחישנה, לא זכו - בעתה.

16. מסכת סנהדרין דף צח עמוד א

רבי יהושע בן לוי אשכח לאלהו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי, אמר ליה: אימת אתי משיח? - אמר ליה: זיל שיליה לדידיה. - והיכא יתיב? - אפיתחא דרומי. - ומאי סימניה? - יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחז זימנא, איהו שרי חד ואסיר חד. אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב. אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי! - אמר ליה שלום עליך בר ליואי. - אמר ליה: לאימת אתי מר? - אמר ליה: היום. אתא לגבי אליהו. - אמר ליה: מאי אמר לך? - אמר ליה: שלום עליך בר ליואי. - אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי. - אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא! - אמר ליה: הכי אמר לך "היום אם בקלו תשמעו".

17. מהרש"א - חידושי אגדות (שם)

היום אם בקולו תשמעו וכו'. קרא הוא בספר תהלים ורישא דקרא הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם וגו'

ור"ל כמ"ש בעתה אחישנה זכו אחישנה והיום דקאמר לאו דוקא דהא לא אתי מאתמול לבשר וכתוב הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בא יום וגו' כדאמרינן בפרק מי שהוציאווהו א"נ דאמרינן לב"ד הגדול קאתי כדאמרינן שם

V. Yearn For It

18. מסכת שבת דף לא עמוד א

אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפית לישועה, פלפלת בחכמה, הבנת דבר מתוך דבר?

19. ספר מצוות קטן (סמ"ק) - מצוה א

והיכן כתיב מצוה זו? אלא ש"מ בזה תלוי, שכשם שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים דכתיב אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך וגו'. ועל כרחין מאחר שהוא דיבור, הכי קאמר, כשם שאני רוצה שתאמינו בי שאני הוצאתי אתכם כך אני רוצה שתאמינו בי שאני ה' אלהיכם ואני עתיד לקבץ אתכם ולהושיעכם. וכן יושיענו ברחמי שנית, כדכתיב (דברים ל') ושב וקבצך מכל העמים וגומר.

20. פרשת פקודי פרק לח פסוק כא

אלה פקודי המשפך המשפך העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הפהן:

21. רש"י (שם)

המשפך משפך - שני פעמים, רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על עונותיהן של ישראל

22. פרשת משפטים פרק כב

(כה) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו:
(כו) כי הוא כסותה כסותו לבדה הוא שלמתו לערו במה ישפך והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:

23. הרב זלמן מוולוז'ין (ספר מעינה של תורה - פרשת פקודי)

על כל פנים אל יהא זה גרוע ממלבוש העשוי להתכסות שיש להשיבו עד בוא השמש כפי שנאמר "אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו" - וכלום יש לך דבר שישראל זקוקים לר כל כך יותר מבית המקדש? ברם הרי אמרה שם תורה "במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי" - כיון שבעל החוב מרגיש כל כך בחסרון שלמותו והוא צועק מעומק לבו, יש להחזירה לו. ובכן, יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה, שירגישו בני ישראל כל כך בחסרונו של בית המקדש, עד שיצעקו מעומק נשמתם, ומיד ישיבהו להם. אפילו יחיד בישראל שזוכה להרגיש באמת בחסרונו של בית המקדש והוא צועק על כך מעומק נפשה מחזירים לו את חלקו בבית המקדש - השראת השכינה

VI. What Do We Really Want?

24. פירוש המשנה לרמב"ם - מסכת סנהדרין פרק י

ואין אנו מתאווים לימות המשיח לא כדי שירבו התבואות והנכסים, לא כדי שנרכב על סוסים ונשתה בכלי זמר כמו שחושבים מבולבלי הדעות, אלא נתאוו להם הנביאים ונשתוקקו להם החסידים בגלל מה שיהיה שם מקבוץ הצדיקים, וההתנהגות הטובה והחכמה, ויושר המלך וגודל חכמתו והתקרבותו לפני בוראו כמו שאמר לו בני אתה, וקיום כל תורת משה בלי דאגות ולא פחד ולא אונס כמו שהבטיח לא ילמדו איש את רעהו וכו' כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, ונתתי תורתם בלבם, והסירותי את לב האבן משרכם.

25. Rabbi Ahron Lopiansky (<https://mishpacha.com/sometimes-mashiach-is-not-the-solution/>)

"When we describe Mashiach as solving our health issues, shidduch crisis, legal issues, and so on, we are looking for a solution to a personal issue. Our yearning has nothing to do with

Mashiach; it has to do with our blood pressure, our bank account, the IRS, or our child waiting for a shidduch.”

26. רש"ר הירש - פרשת וירא כ:ז

נמצאת התפלה היהודית עומדת בנגוד מוחלט לתפיסה ההמונית של "תפלה". לא השתפכות מבפנים, לא בטוי למה שהלב רוחש כבר, - לכך אנו קוראים "תחנה", "שיח" וכדו', - אלא: החדרת הלב באותה אמת הניתנת ונקנית לו מהחזן.

אין תפלה אלא "עבודה שבלב", אין "מתפלל" אלא "עובד" על תקנת עצמו, להעלות את לבו למרום פסגת הכרת האמת והחפץ בעבודת ה'. אלמלא כן, אילו תפלה היתה רק ביטוי לרחשי הלב, כיצד אפשר היה לקבע לה זמן ונוסח, כיצד אפשר היה להניח, שהצבור כלו על כל פרטיו יהיו חדורים רגש אחד והוגים מחשבה אחת, בזמנים הקבועים מראש. יתר על כן, תפלה שכזאת היא אך למותר. רגשות והגיונות החיים בלבנו כבר, אינם זקוקים עוד לביטוי, פחות מכל זקוקים הם לביטוי קבוע ומנוסח. חויה עמוקה תמיד מוצאת לה ביטוי, ואם גדולה החויה ונשגבה עד מאד, הרי היא למעלה מכל ביטוי ולה דומיה תהלה. אמור מעתה: לא באו תפלות הקבע אלא לעורר את הלב ולהחיות בקרבנו את אותם ערכי הנצח שעודם צריכים חיזוק ושמירה מעולה. אכן, ניתנה האמת להאמר: חסרון "מצב רוח" לתפלה רק יגדיל את הצורך הנפשי להתפלל, רק יגביר את כחה המציל וערכה הנשגב של אותה "עבודה שבלב" הנעשית על - ידי תפלה. "מצב רוח" חסר אינו אלא סימן מובהק לטשטוש אותה רוח שהיא איננה יסוד לתפלה אלא תכליתה ומטרתה הנעלה.

Takeaways:

1. There's a set time for Mashiach to come, but there's possibility of hastening it - היום!
 - a. By showing we can't live without the collateral, Hashem will have to return it!
2. We yearn for Mashiach, not to solve our personal worries, but because there is Someone missing in our world.
3. We pray for redemption and Mashiach, specifically because we might not feel those needs naturally. Tefilah helps us internalize important values.